IX kadencja

SEJM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

KANCELARIA SEJMU
Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ **Komisji do Spraw Petycji**
(nr 80)
z dnia 6 października 2021 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji do Spraw Petycji (nr 80)

6 października 2021 r.

Komisja do Spraw Petycji, obradująca pod przewodnictwem posłów **Sławomira Piechoty (KO)**, przewodniczącego Komisji oraz **Urszuli Augustyn (KO)**, zastępcy przewodniczącego Komisji zrealizowała następujący porządek dzienny:

– rozpatrzenie uzupełnionej odpowiedzi Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji na dezyderat nr 21 skierowany do Prezesa Rady Ministrów w sprawie zmiany przepisów dotyczących zasad ustalania wysokości emerytury funkcjonariuszy służb mundurowych;

– rozpatrzenie odpowiedzi Ministra Infrastruktury na dezyderat nr 100 w sprawie doprecyzowania przepisów w zakresie tworzenia tzw. korytarza życia;

– rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej w zakresie powołania Krajowej Izby Obrachunkowej (BKSP-144-IX-355/21);

– rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz.U. z 2020 r. poz. 1426 ze zm.) w zakresie art. 45 ust. 3b (BKSP-144-IX-359/21);

– rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz.U. z 2020 r. poz. 833 ze zm.) w zakresie 50% zniżki na pobór energii elektrycznej dla osób głuchych (BKSP-144-IX-368/21);

– rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej w zakresie zapewnienia osobom głuchym systemowego wsparcia w celu zwiększenia ich aktywizacji zawodowej (BKSP-144-IX-369/21);

– rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany art. 85 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2021 r. poz. 291 ze zm.) w zakresie wysokości najniższej renty z tytułu niezdolności do pracy (BKSP-144-IX-370/21);

– rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 24 września 2010 r. o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym (Dz.U. z 2010 r. Nr 200, poz. 1322) poprzez dodanie po wyrazach „zarządu gospodarki wodnej" wyrazów „Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie" (BKSP-144-IX-372/21);

– rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany art. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 1990 r. o zniesieniu i likwidacji niektórych funduszy (Dz.U. z 1990 r. Nr 89, poz. 517 ze zm.) poprzez zastąpienie w nim wyrazów „prawa budżetowego" wyrazami „o finansach publicznych" (BKSP-144-IX-373/21);

– rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany art. 611te ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz.U. z 2020 r. poz. 30 ze zm.) poprzez dodanie po wyrazie „kasacji" wyrazów „skargi nadzwyczajnej" (BKSP-144-IX-374/21).

W posiedzeniu udział wzięli: **Piotr Dziadzio** podsekretarz stanu w Ministerstwie Klimatu i Środowiska wraz ze współpracownikami, **Ewa Flaszyńska** dyrektor Departamentu Rynku Pracy Ministerstwa Rodziny i Polityki Społecznej, **Konrad Miłoszewski** dyrektor Departamentu Ubezpieczeń Społecznych Ministerstwa Rodziny i Polityki Społecznej, **Agnieszka Ginel** dyrektor Biura Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych, **Dariusz Smarżewski** zastępca dyrektora Departamentu Budżetu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, **Konrad Romik** sekretarz Krajowej Rady Bezpieczeństwa Ruchu Drogowego, **Beata Stanibuła** główny specjalista w Biurze Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych, **Krzysztof Pater** stały doradca Komisji.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Kamil Micał** – z sekretariatu Komisji w Biurze Komunikacji Społecznej; **Ewa Pietrzak** – specjalista w Biurze Komunikacji Społecznej.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Otwieram posiedzenie Komisji. W projekcie porządku tego posiedzenia mamy następujące sprawy.

W pkt nr 1 rozpatrzenie uzupełnionej odpowiedzi ministra spraw wewnętrznych i administracji na dezyderat nr 21 kierowany do Prezesa Rady Ministrów w sprawie zmiany przepisów dotyczących zasad ustalania wysokości emerytury funkcjonariuszy służb mundurowych. W pkt nr 2, rozpatrzenie odpowiedzi ministra infrastruktury na dezyderat nr 100 w sprawie doprecyzowania przepisów w zakresie tworzenia tzw. korytarza życia. W pkt nr 3 rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej w zakresie powołania Krajowej Izby Obrachunkowej. W pkt nr 4 rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych. W pkt nr 5 rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z 10 kwietnia 1997 r. – Prawo Energetyczne. W pkt nr 6 rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej w zakresie zapewnienia osobom głuchym systemowego wsparcia w celu zwiększenia ich aktywizacji zawodowej. W pkt nr 7 rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. W pkt nr 8 rozpatrzenie petycji w sprawie zmianie ustawy z 24 września 2010 r. o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym. W pkt nr 9 rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z 14 grudnia 1990 r. o zniesieniu i likwidacji niektórych funduszy. W pkt nr 10 rozpatrzenie petycji sprawie zmiany ustawy z 6 1997 r. – Kodeks postępowania karnego.

Czy wobec takiej propozycji porządku posiedzenia są uwagi? Nie słyszę, zatem stwierdzam, iż porządek posiedzenia został przyjęty. Stwierdzam kworum wymagane regulaminem Sejmu do prawidłowego prowadzenia obrad i podejmowania decyzji.

Przystępujemy do realizacji przyjętego porządku posiedzenia. Bardzo proszę przedstawiciela ministra spraw wewnętrznych i administracji o przedstawienie odpowiedzi na dezyderat nr 21.

Zastępca dyrektora Departamentu Budżetu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji Dariusz Smarżewski:

Dziękuję. Dariusz Smarżewski, zastępca dyrektora Departamentu Budżetu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji. Odpowiedź na dezyderat została skierowana do pani marszałek Elżbiety Witek i było to w czerwcu 2021 r. Jest tam przedstawiona szczegółowa sytuacja na miesiąc czerwiec 2021 r. Jeżeli pan przewodniczący pozwoli, ograniczę się może do tego co się stało po czerwcu 2021 r.

W czerwcowym piśmie zawarta była informacja, że w ministerstwie trwają prace nad wypracowaniem zmiany dotyczącej art. 15a ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy. Po czerwcu bieżącego roku projekt ustawy został przekazany do uzgodnień międzyministerialnych, w trakcie których resorty zgłosiły szereg wniosków, w szczegól-

ności dotyczących objęcia funkcjonariuszy formacji funkcjonujących w tych resortach. Wstępnie projekt obejmował tylko Policję, Straż Graniczną, Państwową Straż Pożarną i Służbę Ochrony Państwa.

Minister koordynator służb specjalnych wnioskował o rozszerzenie projektu o funkcjonariuszy służb specjalnych, to jest Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu i Centralnego Biura Antykorupcyjnego. Minister sprawiedliwości zgłosił wniosek o objęcie tymi zmianami również funkcjonariuszy Służby Więziennej. Minister finansów, funduszy i polityki regionalnej wnioskował o objęcie zmianami funkcjonariuszy Służby Celnej i Służby Celno-Skarbowej. Natomiast minister obrony narodowej, oceniając projekt, zawnioskował o objęcie również funkcjonariuszy Służby Wywiadu Wojskowego i Służby Kontrwywiadu Wojskowego. Jednocześnie wniósł o rozszerzenie projektu o zmianę ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych, w celu objęcia tymi propozycjami również żołnierzy zawodowych. W związku z takimi stanowiskami minister spraw wewnętrznych i administracji rozszerzył zakres podmiotowy projektu o wyżej wymienionych funkcjonariuszy i żołnierzy zawodowych.

Aktualnie trwa w resorcie spraw wewnętrznych analiza stanowisk poszczególnych resortów, przy czym nie dokonano, oprócz rozszerzenia podmiotowego, zmian merytorycznych. Prace skupione są na analizie zgłoszonych uwag legislacyjnych. W wyniku tego w projekcie nadal pozostaje uzupełnienie ustawy zaopatrzeniowej o art. 15a, dający prawo doliczenia do emerytury mundurowej również okresów tzw. pracy cywilnej. Emerytura mundurowa w takim przypadku wzrastałaby o 1,3% podstawy wymiaru za każdy rok stażu cywilnego poprzedzającego służbę oraz po zwolnieniu ze służby. Jednakże funkcjonariusz taki nie będzie miał prawa do pobierania drugiej emerytury z systemu powszechnego. O tym na dzisiaj stanowi art. 15a.

Natomiast art. 95 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszy Ubezpieczeń Społecznych stanowi o możliwości łączenia świadczeń w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym obliczonych na podstawie art. 15a z emeryturą powszechną. Czyli taki funkcjonariusz, po osiągnięciu wieku, będzie pobierał tzw. emeryturę mundurową wyłącznie za okresy służby, jeżeli wybierze takie rozwiązanie. Na postulat związków zawodowych zrzeszających funkcjonariuszy służb mundurowych resortu wprowadzono prawo wyboru, dające dwie możliwości, to jest pozostania w dotychczasowym systemie emerytalnym i wyliczenia emerytury mundurowej za okres służby oraz pobierania równolegle drugiej emerytury za okres pracy cywilnej. Oczywiście po nabyciu odpowiedniego wieku, kobieta 60 lat, mężczyzna 65 lat. Drugą możliwością jest wybór dodawanego przepisu, mówiącego, że funkcjonariuszowi, na jego wniosek, może być doliczony okres pracy cywilnej przed służbą i po służbie, jednakże dopiero po osiągnięciu 25 lat służby. Taki funkcjonariusz w dniu złożenia wniosku o emeryturę będzie składać wniosek co do tego, który sposób wyliczenia emerytury wybiera.

Przechodząc do oczekiwanej przez Komisję skutków finansowych, pragnę poinformować, że przedstawiona w piśmie z czerwca kwota około 200 mln zł oszacowana była przy ówczesnej wersji projektu, obejmującej wyłącznie funkcjonariuszy Policji, PSP, SG i SOP. Oceniono, że z prawa doliczenia do wysługi emerytalnej stażu cywilnego będzie mogło skorzystać w tym okresie około 9 tys. funkcjonariuszy, pełniących służbę w formacjach resortu spraw wewnętrznych i administracji. Rozszerzenie zakresu podmiotowego projektu będzie zwiększać tę kwotę. Z dotychczasowej kwoty na lata 2021–2030, dotyczącej jedynie funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej oraz Służby Ochrony Państwa, koszty ponoszone przez MSWiA zwiększą się o 19 mln zł, z tytułu objęcia nowymi zmianami funkcjonariuszy ABW, AW, CBA i o kolejne 210 mln zł, przy objęciu funkcjonariuszy Służby Celnej i Służby Celno-Skarbowej. Da to łączną kwotę 429 mln zł do 2030 r. dla MSWiA. Ponadto, powstaną koszty dla Ministerstwa Sprawiedliwości, ponoszone przez Biuro Emerytalne Służby Więziennej, w wysokości około 104 mln zł. Łącznie więc, do 2030 r. oszacowano skutki finansowe wejścia w życie zmian do ustawy zaopatrzeniowej funkcjonariuszy na kwotę 533 mln zł.

W przypadku żołnierzy zawodowych MON oszacował skutki finansowe do 2030 r. na poziomie 186 mln zł, które dotyczyć będą około 9 tys. osób. Wydatki będą ponoszone przez Wojskowe Biuro Emerytalne. Skutki finansowe w przypadku Służby Kon-

trwywiadu Wojskowego i Służby Wywiadu Wojskowego to kwota znikoma, niespełna 0,5 mln zł, są to mało liczebne struktury.

Łącznie więc zmiana przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy oraz o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i ich rodzin zamknie się kwotą 720 mln zł i dotyczyć będzie około 27 400 osób. Odnośnie do przekonania Wysokiej Komisji, wyrażonego w dezyderacie, że prace dotyczące realizacji porozumienia powinny być dokończone bez zbędnej zwłoki, chcę poinformować, że po dokończeniu analizy pod kątem legislacyjnym, projekt zostanie skierowany do Stałego Komitetu Rady Ministrów, a następnie Rady Ministrów. Przyjęty przez Radę Ministrów projekt zostanie skierowany do parlamentu. W tym miejscu warto nadmienić, że w kolejnym porozumieniu z dnia 24 września 2021 r. zawartym pomiędzy ministrem spraw wewnętrznych i administracji a stroną społeczną zawarto zapis, że prace będą trwały w terminie umożliwiającym wejście w życie nie później niż 1 marca 2022 r. Dziękuję bardzo za uwagę.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję uprzejmie. Proszę o zajęcie stanowiska naszego stałego doradcę pana Krzysztofa Patera.

Stały doradca Komisji do Spraw Petycji Krzysztof Pater:

Moja główna wątpliwość po lekturze odpowiedzi została rozwiana, dlatego że rozumiem, iż w tym momencie nie ma różnicowania służb mundurowych. Nawiążę do poprzedniego posiedzenia Komisji, na którym pana nie było, tym, które zaczęło się o 9, kiedy to resort finansów przedstawiał w zakresie swojego wycinka stanowisko. Pojawiał się wątek spójnego podejścia do wszystkich służb i możliwości różnic. Komisja wskazała, że o ile spójne podejście jest absolutnie uzasadnione, o tyle ze względu na to, że różne formacje, różne roczniki były obejmowane ustawą emerytalno-rentową służb mundurowych w różnych okresach, więc przy tych kwestiach przejściowych należy wykazywać się elastycznością, także uwzględniającą specyfikę służby.

Na marginesie, wydaje się, że w tej sytuacji odpowiedź, razem z dzisiejszymi wyjaśnieniami czy dzisiejszą aktualizacją, jest jak najbardziej wyczerpująca. Być może wniosek na przyszłość, by proces na bazie tych doświadczeń, przyspieszyć, znaleźć rozwiązania. Jeżeli MSWiA toczy dialog społeczny ze swoimi formacjami, inne resorty w niektórych kwestiach też powinny prowadzić dialog z formacjami, aby nie rozciągało się to w czasie. Mamy uzgodnienia w MSWiA i zaczynamy dołączać pozostałe resorty. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję bardzo. Tę petycję referował pan poseł Marcin Duszek. Bardzo proszę o pańskie stanowisko.

Poseł Marcin Duszek (PiS):

Szanowna pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, przyjmuję odpowiedź.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję uprzejmie. Rozumiem, że na tym prace nad tą petycją możemy zakończyć, odpowiedź została przyjęta. Dziękuje państwu bardzo.

Przechodzimy do punktu nr 2, rozpatrzenie odpowiedzi ministra infrastruktury na dezyderat nr 100 w sprawie doprecyzowania przepisów w zakresie tworzenia tzw. korytarza życia. Bardzo proszę, kto z państwa? Przedstawiciel Ministerstwa Infrastruktury, bardzo proszę.

Sekretarz Krajowej Rady Bezpieczeństwa Ruchu Drogowego Konrad Romik:

Szanowna pani przewodnicząca, szanowni państwo, w zakresie dezyderatu nr 100 Komisji do Spraw Petycji w sprawie…

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Przepraszam, czy zechciałby się pan do protokołu przedstawić?

Sekretarz KRBRD Konrad Romik:

Romik Konrad, dyrektor sekretariatu Krajowej Rady Bezpieczeństwa Ruchu Drogowego, przepraszam uprzejmie.

Odpowiadając na dezyderat nr 100 Komisji do Spraw Petycji w sprawie dopracowania przepisów w zakresie tworzenia tzw. korytarza życia, uchwalony na posiedzeniu Sejmu 27 maja resort infrastruktury w dniu 18 czerwca przekazał przedstawienie stanowiska w tej sprawie. Zwracamy uwagę dotyczącą propozycji oceny funkcjonowania w zakresie tworzenia korytarza życia oraz w odniesieniu do postulatu zawartego w petycji przedłożonej w interesie publicznym przez osobę fizyczną w sprawie zmian w ustawie – Prawo o ruchu drogowym, mające na celu zmianę zasad tworzenia korytarza życia, a także o wskazanie czy, i ewentualnie jakie zmiany w obecnych przepisach są planowane w tym zakresie.

Wnoszący petycję zauważa, iż w wielu materiałach dotyczących tej sprawy sugeruje się kierującym, że powinni zjechać do krawędzi jezdni, pasa ruchu, a także zająć pobocze, pas awaryjny, co nie jest przewidziane w art. 9 ust. 2. Kierowcy w dalszym ciągu są zobowiązani do nieprzekraczania ciągłych linii. Stwierdza również, że korytarz życia utworzony w sposób zgodny z przepisami może nie mieć wystarczającej szerokości, aby mogły z niego korzystać pojazdy ratownicze. W opinii wnioskodawcy obowiązujące przepisy powinny przewidywać zajęcie pobocza, pasa awaryjnego, a także zjazd poza krawędź jezdni w celu utworzenia korytarza życia.

Resort infrastruktury, mając na uwadze wyżej wymienioną petycję, stoi na stanowisku, że obowiązujące przepisy art. 9 ust. 2 ustawy – Prawo o ruchu drogowym w brzmieniu „W warunkach zwiększonego natężenia ruchu pojazdów utrudniającego swobodny przejazd pojazdu uprzywilejowanego w celu umożliwienia swobodnego przejazdu tego pojazdu" w punkcie 1: „na jezdni z dwoma pasami ruchu w tym samym kierunku kierujący pojazdem poruszającym się lewym pasem jest obowiązany usunąć się z drogi pojazdu uprzywilejowanego przez zjechanie jak najbliżej lewej krawędzi pasa ruchu, a kierujący pojazdem poruszającym się prawym pasem ruchu jest obowiązany usunąć się z drogi pojazdu uprzywilejowanego przez zjechanie jak najbliżej prawej krawędzi pasa ruchu. Na jezdni z dwoma, lub więcej niż dwoma pasami ruchu w tym samym kierunku, kierujący pojazdem poruszającym się lewym skrajnym pasem ruchu jest obowiązany usunąć się z drogi pojazdu uprzywilejowanego przez zjechanie jak najbliżej krawędzi pasa ruchu, a kierujący pojazdem poruszający się pozostałymi pasami ruchu są obowiązani usunąć się z drogi pojazdu uprzywilejowanego poprzez zjechanie najbliżej prawej krawędzi pasa ruchu" w sposób optymalny określają zatem zasady zachowania kierujących pojazdami w warunkach zwiększonego natężenia ruchu pojazdów utrudniającego swobodny przejazd pojazdu uprzywilejowanego.

Szczególnie podkreślamy, że należy mieć na uwadze, iż stosownie do art. 9 ust. 1 ustawy – Prawo o ruchu drogowym, co nie było w przedmiocie petycji poruszane, czytamy i ten przepis pozostaje „Prawo o ruchu drogowym. Uczestnik ruchu i inna osoba znajdująca się na drodze są obowiązani ułatwić przejazd pojazdu uprzywilejowanego, w szczególności przez niezwłoczne usunięcie się z jego drogi, a w razie potrzeby zatrzymanie się." Następnie doprecyzowanie kwestii związanych z zachowaniem. Przepis art. 9 ust. 1 wskazuje na obowiązek ułatwienia przejazdu pojazdu uprzywilejowanego, nie definiując dokładnie sposobu, w jaki to robić, ponieważ to jest zasada ogólna, która wychodzi właśnie w kierunku umożliwienia zachowania się w taki sposób uczestników, aby przejazd pojazdom uprzywilejowanym umożliwić, nie patrząc na kwestie warunków technicznych czy konstrukcyjnych drogi.

Stosownie do przyjętych założeń, zakładane efekty przyjętych zmian legislacyjnych w zakresie korytarza życia są poddawane bieżącej ocenie. Aktualna ocena, która oczywiście została zrealizowana po wprowadzeniu rozwiązania legislacyjnego, została przedstawiona w dokumencie „Stan bezpieczeństwa ruchu drogowego oraz działania realizowane w tym zakresie", dostępnym i procedowanym również w Wysokiej Izbie. Z raportu wynika, iż w ocenie użytkowników pojazdów uprzywilejowanych, Państwowej Straży Pożarnej, zespołów Ratownictwa Medycznego, Policji przepisy dotyczące korytarza życia mają bardzo pozytywny wpływ na zachowanie kierowców i działają z korzyścią dla służb ratowniczych. W większości przypadków służby ratownicze odnotowały zauważalny postęp w zachowaniu kierujących, szczególnie na autostradach i drogach szybkiego ruchu. Tworzenie tzw. korytarza życia wpływa na szybkość dotarcia zastę-

pów straży pożarnej do miejsca prowadzonych działań, zwiększenie bezpieczeństwa oraz ułatwienie manewrowania pojazdami pożarniczymi, zwłaszcza w dużych miastach i w okresie zwiększonego natężenia ruchu, o czym również jest mowa w ustawie. Powyższe znacząco wpływa na skrócenie czasu dotarcia ratowników do osób znajdujących się w stanie bezpośredniego zagrożenia życia. W ocenie Biura Ruchu Drogowego Komendy Głównej Policji, popartej obserwacjami wydziałów ruchu, idea wprowadzenia tej regulacji przyczyniła się w obecnym stanie do upłynnienia i uporządkowania sposobu i stylu jazdy na polskich drogach.

Z perspektywy czasu wprowadzenie tego rozwiązania przez uczestników drogi jest jak najbardziej zasadne i konieczne jest propagowane nowej regulacji w zakresie realizacji tego obowiązku, co realizacyjnie czyni Krajowa Rada Bezpieczeństwa Ruchu Drogowego i resort infrastruktury. W długoterminowej perspektywie możemy oczekiwać jeszcze lepszych zmian zachowań, poprawy zachowań uczestników ruchu, wzrostu poziomu kultury i dyscypliny wśród kierujących uczestników ruchu, ale również będących świadkami zdarzeń drogowych. Zachodzi tutaj duża potrzeba stałego kontynuowania procesu edukacji, co pozwoli również uniknąć sytuacji, w której tylko cześć kierowców stosuje się do przepisów ułatwiających dotarcie służb do miejsca zdarzenia.

Dodatkowo należy wskazać, że do czasu wejścia w życie przepisów regulujących korytarz życia do Ministerstwa Infrastruktury ze strony służb ratunkowych i wszystkich beneficjentów tego rozwiązania nie były zgłaszane jakiekolwiek problemy dotyczące niewystarczającej szerokości drogi utworzonej w ramach korytarza życia. Wręcz przeciwnie, zwracano się w zakresie propagowania dalej tego rozwiązania, aby było szeroko stosowane przez kierujących pojazdami, zwłaszcza na drogach typu A i S, czyli autostradach i drogach ekspresowych.

Z uwagi na powyższe kwestie, aktualnie resort nie planuje zmian obowiązujących przepisów w wyżej wymienionym zakresie. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję uprzejmie. Proszę o stanowisko naszego stałego doradcy, pan Krzysztof Pater.

Stały doradca Komisji do Spraw Petycji Krzysztof Pater:

Odpowiedź jest bardzo wyczerpująca, proponuję jej przyjęcie i uznanie, że nie ma potrzeby działań legislacyjnych w tym zakresie.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję bardzo. Tę petycję referowała nasza koleżanka, świętej pamięci Ania Wasilewska. Mam nadzieję, że też byłaby z takiej odpowiedzi zadowolona. Stanowisko Komisji jest takie, że tę odpowiedź przyjmujemy. Dziękuję bardzo.

Przechodzimy do kolejnego punktu, rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej w zakresie powołania Krajowej Izby Obrachunkowej. Bardzo proszę o zabranie głosu pana posła Marcina Duszka.

Poseł Marcin Duszek (PiS):

Szanowna pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, petycja dotycząca inicjatywy ustawodawczej w zakresie powołania Krajowej Izby Obrachunkowej spełnia wymogi formalne oraz mieści się w zakresie zadań i kompetencji Sejmu. Petycja zawiera wniosek dotyczący uchwalenia ustawy o Krajowej Izbie Obrachunkowej. Zdaniem autora petycji nowo utworzony organ miałby sprawować, między innymi, nadzór nad regionalnymi izbami obrachunkowymi, jak również być organem odwoławczym drugiej instancji od decyzji i postanowień prezesa, prezesów regionalnych izb obrachunkowych.

Wnioskodawca wskazuje, iż przedmiotem i celem niniejszej inicjatywy ustawodawczej jest poddanie kontroli działalności administracyjnej regionalnych izb obrachunkowych oraz Krajowej Izby Obrachunkowej przez sądownictwo administracyjne. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję bardzo, otwieram dyskusję. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie widzę. Proszę w takim razie o opinię naszego stałego doradcę, pan Krzysztof Pater.

Stały doradca Komisji do Spraw Petycji Krzysztof Pater:

To jest propozycja bardzo ogólna, bardzo horyzontalna i Komisja nie ma na podstawie wyłącznie sugestii kierunkowych jakichkolwiek możliwości działania, dlatego proponuję nieuwzględnienie żądania zawartego w petycji.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję bardzo i proszę jeszcze o stanowisko pana posła sprawozdawcy.

Poseł Marcin Duszek (PiS):

Szanowna pani przewodnicząca, w przedmiotowej petycji nie przedstawiono koncepcji legislacyjnej, lecz tylko ogólnikowe propozycje. Jak wspomniał przed chwilą ekspert Komisji, propozycja zawarta w petycji nie jest zasadna, jej cele realizowane są poprzez obowiązujące obecnie regulacje. Nadzór nad regionalnymi izbami obrachunkowymi sprawowany jest przez ministra właściwego do spraw administracji publicznej. W związku z powyższym wnoszę o nieuwzględnianie żądania będącego przedmiotem tejże petycji.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję bardzo. Czy jest jakiś sprzeciw wobec rekomendacji pana posła sprawozdawcy? Nie widzę, a więc Komisja przyjmuje takie rozwiązanie. Dziękuję uprzejmie.

Pana posła Marcina Duszka proszę o sprawozdanie w sprawie kolejnej petycji. To jest petycja w sprawie zmiany ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych. Bardzo proszę.

Poseł Marcin Duszek (PiS):

Wysoka Komisjo, szanowna pani przewodnicząca, petycja w sprawie sprostowania błędu legislacyjnego w art. 45 ust. 3b ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych mieści się zakresie zadań i kompetencji Sejmu, spełnia wymogi formalne.

Przedmiotem petycji jest sprostowanie błędu legislacyjnego w art. 45 ust. 3b ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych. Jak wskazuje wnioskodawca, przepis ten stanowi, że w zeznaniu podatkowym, o którym mowa w art. 45 ust. 1 i ust. 1a ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych wykazuje się należny podatek dochodowy, o którym mowa w art. 29–30 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, jeżeli podatek ten nie został pobrany przez płatnika. Zdaniem autora petycji przepis ten pozostaje w sprzeczności z art. 35 ust. 3 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych. W ostatniej części uzasadnienia petycji wnioskodawca stwierdza, że błąd legislacyjny wykorzystywany jest do omijania przepisów o przedawnieniu należności płatnika z tytułu niepobranego podatku od podatnika. Wnioskodawca nie wskazuje, na czym miałoby polegać sprostowanie błędu legislacyjnego. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję bardzo, otwieram dyskusję. Kto z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie widzę. Proszę więc o stanowisko naszego stałego doradcy, pan Krzysztof Pater.

Stały doradca Komisji do Spraw Petycji Krzysztof Pater:

Podzielam opinię Biura Analiz Sejmowych o bezzasadności petycji.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję. Proszę jeszcze tylko o podsumowanie pana posła sprawozdawcę.

Poseł Marcin Duszek (PiS):

Wnoszę również, pani przewodnicząca, Szanowna Komisjo, o nieuwzględnianie żądania będącego przedmiotem tejże petycji.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję. Czy ktoś z państwa, członków Komisji, jest tego samego zdania albo inaczej zapytam, czy jest sprzeciw wobec takiej decyzji? Nie widzę, a więc Komisja zgadza się z panem posłem sprawozdawcą. Dziękuje bardzo.

Przechodzimy do kolejnego punktu. Raz jeszcze poproszę pana posła Marcina Duszka o zabranie głosu, rozpatrujemy bowiem petycję w sprawie zmiany ustawy z dnia 10

kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne w zakresie 50% zniżki na pobór energii elektrycznej dla osób głuchych. Bardzo proszę.

Poseł Marcin Duszek (PiS):

Szanowna pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, petycja dotycząca nowelizacji ustawy – Prawo energetyczne mieści się w zakresie zadań i kompetencji Sejmu, spełnia wymogi formalne.

Przedmiotem tejże petycji jest żądanie podjęcia inicjatywy polegającej na zapewnieniu osobom głuchym, z orzeczeniem o umiarkowanym lub znacznym stopniu niepełnosprawności prawa do 50% ulgi w opłatach za pobór energii elektrycznej. W ujęciu legislacyjnym zmiana miałaby polegać na dodaniu w ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne w art. 4h jednostki 3b. Celem proponowanej nowelizacji jest przede wszystkim wsparcie osób głuchych, w których przypadku świadczenie emerytalno-rentowe nie jest w stanie zaspokoić podstawowych potrzeb życiowych i egzystencjalnych. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję bardzo. Otwieram dyskusję. Kto z państwa chciałby zabrać głos? Zdaje się, że mamy na sali zastępcę dyrektora Departamentu Elektroenergetyki i Gazu. Nie w tej materii?

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Klimatu i Środowiska Piotr Dziadzio:

Jeśli trzeba się wypowiedzieć, Piotr Dziadzio, Ministerstwo Klimatu i Środowiska, wiceminister środowiska.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Proszę bardzo.

Podsekretarz stanu w MKiŚ Piotr Dziadzio:

Dobrze, dziękuję serdecznie. Szanowni państwo, celem naszych działań, czyli Ministerstwa Klimatu i Środowiska jest wnikliwa obserwacja wzrostu cen energii elektrycznej i działanie po to, aby diagnozować przyczynę, ale również przeciwdziałać temu wzrostowi cen energii elektrycznej.

Głównie w tym zakresie przygotowujemy pewne rozwiązania legislacyjne (które są w tej chwili w finalnej fazie) w zakresie finansowania wsparcia odbiorców wrażliwych i najuboższych. W związku z tym, że prace nad tym projektem są na bardzo wysokim stopniu zaawansowania w tej chwili i celem projektu, który niebawem trafi do konsultacji publicznej jest ochrona najuboższych energetycznie, jak również pewnej grupy odbiorców społecznych, którzy mogą być narażeni na problemy związane z brakiem środków finansowych na pokrycie zobowiązań wynikających z kosztów energii elektrycznej. Rozwiązania te obejmują częściowo już osoby, którym przysługuje zasiłek stały lub zasiłek okresowy. Obejmują one również te osoby, które mają najniższe dochody.

Rozwiązania obejmują bardzo szeroką grupę osób, które mogą być kwalifikowane do odbiorców wrażliwych, jak również ubogich energetycznie. W związku z tym, patrząc również na opinię Centrum Analiz Strategicznych, całkowicie się zgadzamy z tą opinią. Myślę, że rozwiązania, które zostały zaproponowane w petycji, po pierwsze, są nielegislacyjne, jak to wskazał również BAS i wprowadzają rozwiązania, które nie wpisują się w system przeciwdziałania ubóstwu energetycznemu. Wprowadzają rozwiązania, których koszty byłyby trudne do oszacowania. W związku z tym nasza ocena tej petycji jest negatywna. Bardzo dziękuję.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję, panie ministrze. Przepraszam jeszcze raz, ze względu na własną ślepotę przeczytałam nie tę linijkę, którą trzeba. Dziękuję za opinię. Czy mamy na sali przedstawiciela Biura Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych? Czy ktoś z państwa zechce zabrać głos? Bardzo proszę.

Dyrektor Biura Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych Agnieszka Ginel:

Dzień dobry państwu, Agnieszka Ginel, dyrektor Biura Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych…

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Proszę zdjąć maseczkę, na moment tylko i jeszcze raz się przedstawić.

Dyrektor BPRdSON Agnieszka Ginel:

Dzień dobry państwu, Agnieszka Ginel, dyrektor Biura Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych. My jak najbardziej popieramy opinię Biura Analiz Sejmowych. Jesteśmy też z panem ministrem zgodni, że byłoby to swoiste wykluczanie wyłącznie tej grupy osób z niepełnosprawnością. Dziękuję pięknie.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję bardzo. Pan Krzysztof Pater.

Stały doradca Komisji do Spraw Petycji Krzysztof Pater:

Mam ten sam pogląd, konstytucyjnie taka zmiana byłaby nie do obrony.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję bardzo. To jeszcze pan poseł sprawozdawca, pan poseł Marcin Duszek.

Poseł Marcin Duszek (PiS):

Szanowni państwo, pani przewodnicząca, uprawnienia, o które wnioskuje się w tejże petycji mogłyby być uznane za godzące w konstytucyjną zasadę równości, w myśl której wszyscy mają prawo do równego traktowania przez władze publiczne. Cieszy fakt, że trwają prace i są one zaawansowane w ministerstwie klimatu, aby ta ochrona dotyczyła osób najuboższych energetycznie, z różnych grup społecznych, osób, które mają najniższe dochody. Dlatego wnoszę o nieuwzględnianie żądania, będącego przedmiotem tej petycji.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję bardzo. Czy wobec takiej rekomendacji jest sprzeciw? Nie ma, a więc Komisja przychyla się do rekomendacji pana posła Marcina Duszka. Dziękuję panu serdecznie, państwu również.

Zamykamy ten punkt i przechodzimy do punktu nr 6. To jest rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej w zakresie zapewnienia osobom głuchym systemowego wsparcia w celu zwiększenia ich aktywizacji zawodowej. Mam przyjemność tę petycję państwu zreferować.

Otóż to jest kolejna z szeregu petycji kierowanych do nas przez stowarzyszenie Polski Instytut Praw Głuchych. Kierują tym razem do nas żądanie podjęcia inicjatywy ustawodawczej, która polega na tym, że w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnia i instytucjach rynku pracy, proponują wniesienie regulacji prawnych związanych z dostosowaniem rynku pracy do potrzeb osób głuchych. Szczególnie chodzi o wydanie zaleceń dotyczących możliwości zapewnienia usług tłumacza migowego osobom głuchym w celu aktywnego poszukiwania pracy. W petycji autorzy rekomendują, aby takie zalecenia dotyczyły urzędów pracy, poradnictwa zawodowego, akademickich biur karier i wszystkich tych instytucji, które inicjują, organizują, finansują szkolenia bezrobotnych. Chodzi o to także, taki jest postulat zawarty w tej petycji, aby koszty korzystania z usług tłumacza języka migowego były kosztami poniesionymi przez stronę przygotowującą pracowników, a więc finansowaną z Funduszu Pracy. Autorzy petycji w swoim uzasadnieniu, obszernym i bardzo precyzyjnym, podkreślają, że 80% osób głuchych w Polsce jest poza rynkiem pracy. Jako przeszkodę wskazują na barierę komunikacyjną.

Petycja mieści się w zakresie naszych kompetencji, spełnia także wymogi formalne. Chciałam podkreślić jeszcze to, że autorzy petycji stoją na stanowisku, że o ile w innych państwach europejskich istnieją odpowiednie regulacje dostosowujące rynek pracy do potrzeb osób głuchych, to w Polsce takich regulacji jest brak. To jest także jeden z argumentów, na które powołują się autorzy petycji. Bardzo obszerna i bardzo precyzyjna ekspertyza z Biura Analiz Sejmowych wskazuje i powołuje się także na nasza pamięć, pamięć nawet prac tej Komisji, że po podpisaniu przez Polskę w 2007 r. konwencji o prawach osób niepełnosprawnych, także przez naszą Komisję przeszło wiele uregulowań, które dotyczą funkcjonowania osób z niepełnosprawnościami, szczególnie

wymienionych w tej petycji osób z problemami słuchu, a więc niedosłyszących i głuchych w ogóle w życiu codziennym, nie tylko w pracy.

Takich ustaw powstało naprawdę wiele. Wspomnę tę szczególną, bo jest ona także jednym z argumentów poruszanych przez autorów petycji, ustawę z 19 sierpnia 2011 r. o języku migowym i innych środkach komunikowania się, która przyznaje osobom głuchym dostęp do usług tłumacza, w zależności od ich potrzeb i preferencji, polskiego języka migowego, systemu językowo-migowego albo sposobu komunikowania się z osobami głucho-niewidomymi w kontaktach z organami administracji publicznej, z wybranymi instytucjami.

Prawdą jest, że regulacje, które dotyczą tej grupy osób z niepełnosprawnościami są bardzo rozrzucone, są zawarte w wielu różnych aktach prawnych, ale są. Z punktu widzenia legalności prawa, czy też litery prawa, one po prostu są. To, że występuje kłopot z ich realizowaniem, nie leży już niestety po stronie prawa, tylko po stronie osób, które to prawo realizują. Tutaj faktycznie kłopot wstępuje i między innymi powołując się na rzecznika praw obywatelskich, pod którego egidą były przygotowywane odpowiednie ekspertyzy, można stwierdzić, że faktycznie skuteczności instytucji administracji publicznej w zakresie wspierania aktywizacji zawodowej osób z niepełnosprawnościami, szczególnie osób głuchych, jest niska. Jak mówię, czytając bardzo precyzyjnie argumentację osób, które są autorami petycji i ekspertyzę Biura Analiz Sejmowych, trzeba stwierdzić, że regulacje są. Co prawda są rozrzucone, w różnych aktach prawnych się znajdują, ale ich mała skuteczność wynika nie z tego, że regulacji brakuje, tylko są niestosowane albo stosowane wadliwie. Z tym jest kłopot.

Ważna jest jeszcze jedna kwestia i ona też pochodzi z ekspertyzy, którą państwu tutaj cytuję. Mianowicie Biuro Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych realizuje obecnie w partnerstwie z Polskim Związkiem Głuchych projekt „Włączenie wyłączonych – aktywne instrumenty wsparcia osób niepełnosprawnych na rynku pracy". Jego celem jest przygotowanie kompleksowej propozycji wdrożenia do systemu prawnego nowych lub zmodyfikowanych instrumentów wspierania aktywności zawodowej, zatrudnienia i utrzymania się na rynku pracy osób z niepełnosprawnościami. To zdanie zacytowałam państwu w całości, ponieważ jest dla mnie argumentem na to, że takie prace się toczą i że samo środowisko jest w stałym kontakcie z odpowiednim ministrem. Biuro pełnomocnika rządu, jak słyszę, zresztą zaraz o to państwa zapytam, cały czas przygotowuje odpowiednie rozwiązania prawne. Tyle z mojej strony.

Dziękuję bardzo. Otwieram dyskusję. Zaczynamy od biura pełnomocnika? Bardzo proszę.

Dyrektor BPRdSON Agnieszka Ginel:

Dziękuję bardzo. Jak najbardziej, prace trwają, zresztą Polski Związek Głuchych jest jednym z partnerów projektu. W związku z powyższym głos Polskiego Związku Głuchych jest bardzo istotnym elementem i doświadczenie, wiedza mają rzeczywiście ogromny wpływ na przebieg prac w projekcie. Rozwiązania będą nacelowane bardzo intensywnie również na włączanie na rynek pracy tej grupy.

Chciałabym jeszcze nawiązać do tego, że w tym roku przyjęta została strategia na rzecz osób z niepełnosprawnościami, która obejmuje lata 2021–2030, która w jednym ze swoich działań ma dostosowanie internetowych narzędzi wyszukiwania ofert miejsc pracy w administracji rządowej na potrzeby osób z niepełnosprawnościami. W ten sposób też realizuje jeden z priorytetów strategii, czyli dostępność. Jest to jedno z kolejnych działań – poza aktami prawnymi, które już istnieją, a jest ich rzeczywiście szeroki wybór – do tego, żeby zachęcać te osoby do podejmowania zatrudnienia i dawać możliwości też do tego, żeby zatrudnienie mogło być podejmowane. Wydaje się, że realizacja tych postulatów jest rzeczywiście zapewniona. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję bardzo. Czy ktoś z państwa? Bardzo proszę.

Dyrektor Departamentu Rynku Pracy Ministerstwa Rodziny i Polityki Społecznej Ewa Flaszyńska:

Dzień dobry, Ewa Flaszyńska, dyrektor Departamentu Rynku Pracy Ministerstwa Rodziny i Polityki Społecznej. Ja tylko uzupełnię wypowiedź pani poseł i koleżanki z Biura Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych. Faktycznie, jak podaje Biuro Analiz Sejmowych, te przepisy są rozproszone po różnych ustawach. Natomiast ustawa o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy nie wyróżnia grup niepełnosprawnych. To znaczy wszystkie instrumenty i ich dostępność są skierowane do wszystkich grup niepełnosprawnych. Natomiast czytając tę petycję, zauważyłam, że główne chodzi o to, żeby zapewnić wsparcie tłumacza języka migowego. Chciałam podkreślić, że powiatowe urzędy pracy, do których przychodzą osoby czy to poszukujące pracy, czy osoby bezrobotne, należą do instytucji zobowiązanych do zapewnienia języka migowego.

Paleta usług i instrumentów rynku pracy jest szeroko dostępna. Kwestią istotną, co pani poseł podkreśliła, jest, żeby osoby niepełnosprawne chciały z usług tych urzędów korzystać. My otwieramy się i też realizujemy różne programy dotyczące wspierania osób z niepełnosprawnościami na rynku pracy, bo to jest jedna z grup priorytetowych na rynku pracy. Na świeżo państwu powiem, że nie dłużej niż godzinę temu została uruchomiona przez Ministerstwo Rodziny i Polityki Społecznej specjalna aplikacja na telefony „ePraca", która również ma pomóc, nie tylko osobom niepełnosprawnym, ale wszystkim w dostępie do ofert pracy. Są to publiczne oferty pracy, aplikacja jest darmowa, dostępna dla wszystkich, więc takie działania podejmujemy.

Również myśląc w ogóle o zmianach, bo też są planowane, w zakresie poprawy funkcjonowania urzędów pracy, to patrząc na rynek pracy obecnie i na to, że brakuje pracowników na rynku pracy i mówimy o rynku pracownika, staramy się wprowadzać i myślimy o instrumentach, które by zachęcały osoby z niepełnosprawnościami do uczestnictwa w tym rynku pracy. Myślę, że też praca zdalna w tym bardzo pomoże. Paradoksalnie COVID-19 i to, że można pracować zdalnie również pomoże wprowadzić instrumenty, które pozwolą na otwarcie się na tę grupę osób.

W odniesieniu do petycji, ponownie przychylę się do opinii Biura Analiz Sejmowych, że nie ma potrzeby zmiany akurat w tym zakresie i dodawania artykułów w zakresie ustawy o promocji, bo urzędy mają obowiązek zapewnić, jeżeli jest potrzeba, tłumacza języka migowego. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję bardzo. Czy ktoś z państwa jeszcze? Proszę bardzo.

Główny specjalista w BPRdSON Beata Stanibuła:

Beata Stanibuła, Biuro Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych. Ja tylko chciałam uzupełnić, że ustawa o języku migowym zawiera te przepisy, mianowicie zapewnia możliwość korzystania z usług tłumacza języka migowego. Tak jest na poziomie ustawy i funkcjonuje w poszczególnych urzędach. Również to, o co wnioskują autorzy petycji, mianowicie wytyczne, które miałyby się znaleźć w ustawie o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, że koszty ponosi instytucja rynku pracy. Również ustawa o języku migowym, przepisy stanowią, że koszty takich usług obciążają organy administracji, w tym przypadku obciążają instytucje rynku pracy. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję uprzejmie. Wyglądałoby na to, że wszystko jest w porządku. Dlaczego w takim razie Polski Instytut Praw Głuchych pisze do nas petycję? To pytanie sobie trzeba postawić. Bardzo się cieszę, pani wspomniała, że są nowe instrumenty, aplikacje. Pytanie: dlaczego to jest nieskuteczne? Czy bierzecie państwo pod uwagę to, że osoby, które mają kłopot ze słuchem często nie są w stanie zrozumieć języka polskiego bez pomocy. 80% osób z tej grupy nieaktywnych na rynku pracy to jest naprawdę bardzo dużo. To jest ogromny potencjał, który powinniśmy wykorzystać.

Z jednej strony bardzo się cieszę, że Biuro Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych jest cały czas we współpracy i że przygotowujecie państwo owe rozwiązania prawne, to jest ważne. Cały czas mam wrażenie, że jeśli te rozwiązania już istnieją, to coś jest w nich takiego, że nie funkcjonują. Czy to jest kwestia tylko tego, że są nie-

egzekwowane, że są słabo wykorzystywane, że nie sięga się po te instrumenty? Może zamiast nowego rozwiązania prawnego potrzebne są jakieś akcje pomocowe, promocyjne, trudno mi to określić, bo nie ja jestem osobą, która powinna się na tym znać. Wydaje mi się, że o ile jestem w stanie przyznać państwu rację, że nowych rozwiązań legislacyjnych może nie potrzeba, to jednak współpraca pomiędzy instytucjami, ministerstwem, biurem pełnomocnika i środowiskiem musi owocować jakimiś instrumentami, które spowodują, że ta grupa osób z niepełnosprawnościami może być lepiej reprezentowana. Jest nam potrzebna na rynku pracy, to jest bardzo ważne.

Bardzo proszę o opinię naszego stałego doradcę pana Krzysztofa Patera.

Stały doradca Komisji do Spraw Petycji Krzysztof Pater:

Z jednej strony globalne, legislacyjne podejście do zatrudnienia wszystkich osób z niepełnosprawnościami jest oczywiście poprawne. Natomiast z drugiej strony, pewne grupy osób z niepełnosprawnościami mają potencjalnie większą lub mniejszą szansę znalezienia zatrudnienia, choćby ze względu na mobilność. Akurat osoby głuche są osobami, generalnie rzecz biorąc, mobilnymi. Wystarczy choćby w Warszawie spojrzeć na szkołę przy ulicy Łódzkiej, w centrum miasta, gdzie jest internat, gdzie oni wracają na koniec tygodnia do domu. Są to osoby mobilne.

Wskaźnik 80% niepracujących, którzy skończyli edukację, a więc są osobami życiowo samodzielnymi, w wykonywaniu wielu funkcji życiowych niewymagającymi wsparcia czy opieki, których największym wyzwaniem jest komunikacja, jest problemem. Coś leży, tak jak pani poseł powiedziała, u podstaw tego problemu. Być może warto byłoby sprawdzić, czy problem jest w ogóle zidentyfikowany po stronie rządowej, czyli czy są badania, czy są analizy, czy jest coś przygotowane. Dezyderat Komisji jest, jak doświadczenia pokazują, impulsem do refleksji i do podjęcia działań.

W związku z tym przed ostateczną decyzją warto by było rozpoznać czy zidentyfikować główne problemy z zatrudnieniem osób głuchych, jak wygląda sytuacja jeżeli chodzi o poziomy wiekowe, kwestie terytorialne, by może – odwołując się do przypadku szkoły przy ulicy Łódzkiej – jest tak, że wszystko jest fajnie dopóki oni nie wracają do swoich miejscowości i nagle się okazuje, że są zamknięci, nie są w stanie wyjść, skomunikować się, bo są tam sami. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Czy ktoś z państwa jeszcze? Pan przewodniczący, bardzo proszę.

Poseł Jacek Świat (PiS):

Wszyscy oczywiście mamy świadomość, że problem aktywizacji osób z niepełnosprawnościami jest problemem. Wiemy równocześnie, że sprawa zatrudnienia osób niepełnosprawnych powoli się poprawia, również zdecydowanie poprawia się stan wykształcenia osób z niepełnosprawnościami. To jest proces, który trwa. Zadaniem naszej Komisji jest przede wszystkim ewentualne uczestnictwo w procesie legislacyjnym, który mógłby wesprzeć osoby niepełnosprawne w ich życiu, w ich aktywizacji, w standardzie ich i ich rodzin funkcjonowania.

Natomiast mam wątpliwość czy powinniśmy prowadzić dyskusję dotyczącą osób niepełnosprawnych. Tych forów i dyskusji jest wiele, to są rozmowy prowadzone przez biuro pełnomocnika, są dyskusje prowadzone w Komisji Polityki Społecznej i Rodziny Sejmu. Obawiam się, że nasz wkład w te dyskusje byłby bardzo znikomy czy wręcz żaden, a i tak nie doprowadziłby do konkluzji dotyczących propozycji zmian legislacyjnych. To przecież jest główne zadanie naszej Komisji. Nie jestem przekonany czy powinniśmy te prace kontynuować. Z całą świadomością, oczywiście, że problem jest i będzie pewnie zawsze.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję. Bardzo proszę.

Główny specjalista w BPRdSON Beata Stanibuła:

Chciałam dodać, że Biuro Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych dostrzega problem, jeżeli chodzi o aktywizację zawodową, o poziom zatrudnienia ogółu osób niepełnosprawnych. Takie badania były prowadzone ze względu na różne kryteria, ze względu na wiek, rodzaj niepełnosprawności. Efekty tych badań, wskaźniki zostały

zawarte we wspomnianej już dziś strategii na rzecz osób niepełnosprawnych, ona została w lutym tego roku przyjęta. W związku z diagnozą problemu aktywizacji zawodowej osób niepełnosprawnych podjęto działania, o których już pani dyrektor wspominała.

Dyrektor BPRdSON Agnieszka Ginel:

Ja jeszcze tylko, podsumowując temat, dodam, że między innymi w ramach prac w projekcie „Włączenie wyłączonych – aktywne instrumenty wsparcia osób niepełnosprawnych na rynku pracy" jednym z dużych kroków milowych, który odbywa się właśnie w tej chwili, jest wprowadzenie dodatkowych badań i analiz przez partnerów i prezentowanie tych raportów, żebyśmy mogli zdiagnozować przyczyny trudności w podjęciu zatrudnienia, żeby móc projektować rozwiązania, które będą fatycznie skuteczne. To w tej chwili się odbywa, partnerzy częściowo już dostarczają do nas materiały, one są omawiane w ramach prac projektowych. Z tych informacji też będzie można skorzystać i się nimi posłużyć projektujący kolejne rozwiązania.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję bardzo. Pan przewodniczący Sławomir Piechota. Oddaję panu głos i prowadzenie obrad.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Chciałbym jednak polemizować z panem przewodniczącym Jackiem Światem. Uważam, że nasze inicjatywy są potrzebne. Pokazała to choćby petycja w sprawie głuchych kierowców ciężarówek. Kiedy do nas wpłynęła, wielu z powątpiewaniem odnosiło się do postulatu zawartego w tej petycji, by głusi mogli uzyskać prawo jazdy na ciężarówkę. Potem, gdy zaczęliśmy to drążyć, okazało się, że paradoksalnie po polskich drogach od dawna jeżdżą głusi kierowcy ciężarówek, nawet Polacy, tylko że z prawem jazdy uzyskanym w jednym z krajów Unii Europejskiej. Myślę, że bariery często tkwią w naszych głowach i być może to wymaga gruntownego przemyślenia, bo niekiedy zmagamy się z codziennością, ale nie potrafimy zidentyfikować prawdziwych źródeł blokujących dostęp osób niepełnosprawnych do rynku pracy.

Dlatego warto moim zdaniem taki dezyderat wystosować, bo być może to też jest moment by spytać o pułapkę rentową. Już dawno przedstawiliśmy, że można by odstąpić od ograniczenia renty, jeżeli rencista podejmuje zatrudnienie. Wbrew opiniom, wielokrotnie dawniej wyrażanym, których sam byłem przedstawicielem, uważałem, że jeśli ktoś ma rentę, a pracuje i zarabia, to jego renta w sposób uzasadniony powinna być ograniczana, bo skoro pracuje to znaczy, że jest zdolny do pracy. Między pewną ideą, czystą ideą, a życiem okazuje się, że jest ogromna przestrzeń. Niewielu rencistów podejmuje pracę w obawie o to, że renta zostanie im zawieszona albo wręcz odebrana.

Być może w takich rozwiązaniach trzeba szukać przełamania tej przeszkody. Gdy wyliczaliśmy przy propozycji likwidacji pułapki rentowej ZUS kwoty zawieszenia rent, które dzisiaj są tak naprawdę w stosunku do budżetu ZUS znikome, minimalne, okazało się, że wręcz ZUS na tym ogromnie zyska, jeżeli ci ludzie zaczną pracować i płacić składki. Pokazaliśmy, że już niewielka grupa tych ludzi na rynku pracy, opłacająca składki, spowoduje, że wpływy ZUS znacząco się zwiększą. Natomiast w oczywisty sposób odciąży to ZUS z ogromu prac rachunkowo-biurokratycznych. Wielu ludzi obawia się przekroczenia dopuszczalnej ustawowo granicy zarobków, czyli 130% średniego wynagrodzenia i zawieszają swoją pracę pod koniec roku czy paradoksalnie proszą pracodawców, by nie dawali premii ani żadnych nagród, bo to przekroczenie o minimalną kwotę powoduje dla nich taką stratę w zakresie renty, że bilans wychodzi dla nich bardzo niekorzystny. Myślę, że w takich sytuacjach trzeba szukać rozwiązań. Wiele osób niesłyszących też doświadcza pułapki rentowej. Oni niekiedy po prostu boją się wejść na rynek pracy, bo mają rentę, wprawdzie małą, niewystarczającą, ale to jest jedyne ich źródło stabilnego utrzymania. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję bardzo. Podsumowując tę dyskusję, rekomenduję Komisji wystosowanie dezyderatu do ministra rodziny i jednocześnie do pełnomocnika rządu do spraw osób z niepełnosprawnościami, abyśmy mogli po otrzymaniu odpowiedzi na dezyderat jeszcze

raz tę dyskusję podjąć. Czy wobec takiego rozwiązania jest sprzeciw? Nie słyszę, a więc Komisja zredagowaniem dezyderatu na tym etapie zakończy rozpatrywanie tego punktu.

Przechodzimy do punktu nr 7, rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany art. 85 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w zakresie wysokości najniższej renty z tytułu niezdolności do pracy. Tę petycję przedstawia pan poseł przewodniczący Sławomir Piechota i jemu oddaję głos i prowadzenie Komisji. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję bardzo. Szanowni państwo, petycja jest bardzo lakoniczna. Postuluje, by podwyższyć kwoty najniższych świadczeń, w tym kwotę najniższej renty z tytułu niezdolności do pracy do kwoty 2 tys. zł miesięcznie dla osób całkowicie niezdolnych do pracy i do wysokości 1,5 tys. zł dla osób częściowo niezdolnych do pracy. Pierwotna petycja nie zwierała żadnego uzasadnienia, została uzupełniona o uzasadnienie, też jednak lakoniczne, odrębnym pismem, mianowicie wnoszący petycję wskazuje na wysokość emerytur w Danii, w Niemczech, w Holandii, w Luksemburgu, w Szwecji, we Francji, w Hiszpanii, we Włoszech. Pokazuje w ten sposób, że polskie kwoty odbiegają od kwot w innych wskazanych krajach.

Ekspert BAS potwierdza, że petycja mieści się w zakresie zadań i kompetencji Sejmu i spełnia wymogi formalne. Ekspert analizuje, ile obecnie wynoszą te kwoty. Kwota najniższej renty z tytułu niezdolności do pracy dla osób całkowicie niezdolnych to 1250,88 zł i dla osób częściowo niezdolnych 938, 16 zł. Ekspert wskazuje, że podwyższenie tych kwot do postulowanej wysokości oznaczałoby zwiększenie wydatków Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o kwotę około 2300 mln zł.

W moim przekonaniu, najistotniejsze jest to, że lakoniczny postulat tak naprawdę wprowadza zmianę systemową, bo ruszenie tych kwot oznacza podanie w wątpliwość innych kwot wypłacanych w systemie emerytalno-rentowym. Niebezpiecznym bowiem zjawiskiem jest spłaszczanie rent i emerytur, czyli uzależnienie ich w coraz mniejszym stopniu od długości czasu pracy, od zarobków, od odprowadzanych składek. Nie jest to zjawisko pozytywne, bo nie motywuje, nie mobilizuje do dłuższej pracy, do dążenia do osiągania wyższych zarobków czy wreszcie do legalnego zatrudnienia, czyli ujawniania płaconych składek. Niezależnie, ile składek zapłacę, jak długo będę pracować, to i tak renta będzie w podobnej wysokości.

Moim zdaniem podważa to całe systemowe rozwiązanie i tego typu zmiany nie powinny być dokonywane, zaszcza w takim trybie, jak tryb petycyjny. Aczkolwiek, co raz jeszcze podkreślę, nie oznacza to, że jeśli nasza Komisja nie podejmuje postulatu zawartego w petycji, to zainteresowani nie mogą z taką inicjatywą wystąpić w jednym z podstawowych trybów ustawodawczych, czyli choćby zgłosić projekt przez grupę co najmniej 15 posłów. Konkludując, uważam, że tego typu rozwiązanie nie jest uzasadnione i dlatego rekomenduję nieuwzględnienie żądania będącego przedmiotem tej petycji.

Czy pan Krzysztof Pater zechciałby się odnieść do tej petycji?

Stały doradca Komisji do Spraw Petycji Krzysztof Pater:

Podzielam opinię pana przewodniczącego.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie widzę, a pan tak? Proszę bardzo.

Dyrektor Departamentu Ubezpieczeń Społecznych Ministerstwa Rodziny i Polityki Społecznej Konrad Miłoszewski:

Dziękuję panie przewodniczący, Konrad Miłoszewski, Departament Ubezpieczeń Społecznych Ministerstwa Rodziny i Polityki Społecznej. Przyłączamy się do wniosku o niepopieranie tych żądań zawartych w przedłożonej petycji. Motywy naszego uzasadnienia są zbieżne z opinią przedstawioną przez Biuro Analiz Sejmowych i opinią pana przewodniczącego. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie widzę. Czy wobec rekomendacji są uwagi? Nie słyszę, zatem stwierdzam, iż Komisja postanowiła o nieuwzględnieniu żądania zawartego w przedstawionej petycji.

Przystępujemy do kolejnej sprawy. Proszę pana posła Mirosława Maliszewskiego o przedstawienie petycji w sprawie zmiany ustawy z 24 września 2010 r. o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym.

Poseł Mirosław Maliszewski (KP):

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, petycja jest złożona przez pana Sebastiana Adamowicza, znanego członkom Komisji, wielokrotnie składającego petycje dotyczące naprawy luk prawnych, czy niejasności, czy nieprawidłowości prawa polskiego. Tym razem pan Sebastian Adamowicz składa petycję, aby w interesie publicznym dokonać zmiany ustawy o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym, po wyrazach „zarządu gospodarki wodnej" dodać wyrazy „Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie".

Trzeba wyjaśnić, że petycja odnosi się do ustawy o zmianie ustawy, co oznacza, że właściwie nie możemy tego dokonać, gdyż tamta ustawa o zmianie ustawy straciła swoją moc obowiązującą, bo była tylko zmieniającą ustawę pierwotnie funkcjonującą. Nie możemy formalnie takiej zmiany dokonać, bo takiego bytu prawnego nie ma. Po drugie, ustawa tworząca państwowe gospodarstwo wodne została przyjęta 20 lipca 2017 r. i ona zakończyła żywot ustawy o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym, czyli tej która była zmieniana kiedyś, a której zmianę postuluje wnoszący petycję. Po trzecie, dokonano stosownej zmiany i Wody Polskie mają w tej ustawie odpowiednią regulację, która odnosi się do tego, o co wnosi składający petycję.

Z tych powodów petycja ta jest bezzasadna, zresztą bardzo ładnie opisało to Biuro Analiz Sejmowych, pokazując, że w zasadzie nie możemy tej petycji rozpatrywać nawet gdybyśmy chcieli. Potwierdza to też w swoim stanowisku minister rolnictwa i rozwoju wsi, który w piśmie skierowanym do naszej Komisji stwierdza: „Przychylam się do opinii Biura Analiz Sejmowych z dnia 23 kwietnia 2021 r. i wyrażonej w niej argumentacji, że petycja jest bezzasadna". Z tego powodu, panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, nie możemy tej petycji rozważać.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy ktoś z państwa chciałby w tej sprawie zabrać głos? Nie słyszę. Czy wobec rekomendacji przedstawionej przez pana posła Maliszewskiego są uwagi? Nie słyszę, zatem stwierdzam, iż Komisja podjęła decyzję o nieuwzględnieniu żądania zawartego w przedstawionej petycji.

Przechodzimy do kolejnego punktu. Proszę pana posła Marcina Duszka o przedstawienie petycji w sprawie zmiany ustawy z 14 grudnia 1990 r. o zniesieniu i likwidacji niektórych funduszy.

Poseł Marcin Duszek (PiS):

Szanowny panie przewodniczący, szanowna Komisjo, petycja w sprawie zmian w art. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 1990 r. o zniesieniu i likwidacji niektórych funduszy mieści się w zakresie zadań i kompetencji Sejmu oraz spełnia wymogi formalne.

Autor petycji wnosi o zmianę art. 2 o zniesieniu i likwidacji niektórych funduszy, polegającą na zastąpieniu w tekście tego przepisu sformułowania „prawa budżetowego" sformułowaniem „o finansach publicznych". Autor petycji proponowaną zmianę uzasadnia użyciem w treści ustawy pojęcia „prawo budżetowe", które zdaniem autora petycji jest nieaktualne i odwołuje się do ustawy z 5 stycznia 1991 r. – Prawo budżetowe, która to utraciła moc. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie słyszę. Jak rozumiem, panie pośle, jest rekomendacja, aby nie uwzględnić.

Poseł Marcin Duszek (PiS):

Wnoszę o nieuwzględnianie żądania będącego przedmiotem petycji.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę, zatem stwierdzam, iż Komisja podjęła decyzję zgodną z rekomendacją.

Ostatni punkt naszego posiedzenia i raz jeszcze proszę pana posła Marcina Duszka o przedstawienie petycji, tym razem w sprawie zmiany Kodeksu postępowania karnego.

Poseł Marcin Duszek (PiS):

Szanowni państwo, panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, petycja ta mieści się zakresie zadań i kompetencji Sejmu, spełnia wymogi formalne.

Autor petycji postuluje uzupełnienie treści art. 611 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego po wyrazie „kasacji' o wyrazy „skargi nadzwyczajnej". W uzasadnieniu autor petycji stwierdza, że pominięcie skargi nadzwyczajnej w treści przepisu jest przeoczeniem ustawodawcy. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję bardzo. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie słyszę. Panie pośle, zatem jaka jest rekomendacja?

Poseł Marcin Duszek (PiS):

Panie przewodniczący, wnoszę o nieuwzględnianie żądania będącego przedmiotem tejże petycji.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję, a zatem rekomendacja by nie uwzględnić żądania. Czy są uwagi wobec tej rekomendacji? Nie słyszę, zatem stwierdzam, iż Komisja podjęła taką decyzję.

Szanowni państwo, na tym wyczerpaliśmy porządek tego posiedzenia. O godzinie 12.00 zapraszam na ostatnie dzisiaj posiedzenie naszej Komisji, a teraz dziękuję wszystkim za udział.

Zamykam posiedzenie Komisji.